

ज्येष्ठ u. ज्येष्ठ (Superl.) dass.; vorzüglicher als (Abl.), der älteste. m. d. ä. Bruder; f. ज्येष्ठा die älteste Ehegattin; n. das Oberste, Haupt, auch adv. ज्येष्ठम् am meisten, sehr.

ज्येष्ठतम (Superl. zum vor.) der allererste. ज्येष्ठतर (Compar. zu ज्येष्ठ) der ältere o. älteste; f. आ (auch अतरिका) eine ältere Frau, eine Alte, Duenna.

ज्येष्ठता f., अत्व n. höheres Alter, Vorrang, Erstgeburtsrecht.

ज्येष्ठबन्धु m. Familienhaupt.

ज्येष्ठराज् m. Oberherr.

ज्येष्ठवयस् älter als (—°).

ज्येष्ठवृत्ति sich wie ein ältester Bruder betragend.

ज्येष्ठ m. N. eines Sommermonats; f. ई des Vollmondstages in dems.

ज्येष्ठ्य n. das höchste Alter, Vorrang, Erstgeburtsrecht.

ज्योक् Adv. schon o. noch lange.

ज्योतिर्ज्ञ m. ein Sternkundiger, Astronom.

ज्योतिर्मय aus Licht bestehend.

ज्योतिर्विद् m. = ज्योतिर्ज्ञ.

ज्योतिर्विदाभरण n. T. eines Werkes.

ज्योतिःशास्त्र n. die Sternkunde, Astronomie.

ज्योतिष n. dass.

ज्योतिष्कृत् Licht schaffend.

ज्योतिष्मन्त् lichtvoll, leuchtend, himmlisch; m. die Sonne, Mannsname.

ज्योतिःष्टोम m. eine best. Somafeier.

ज्योतिस् n. Licht (vielf. übertr.), Helle, Glanz; Augenlicht; die Lichtwelt. Pl. die Gestirne; Du. Sonne u. Mond.

ज्योतीरथ auf dem Lichte fahrend (Bein. der Götter).

ज्योत्स्ना f. mondhelle Nacht, Mondschein.

ज्योत्स्निका f. Frauenname.*

ज्योत्स्न m. die lichte Monatshälfte.

जृम्भ्, जृम्भते (°ति) den Mund öffnen, gähnen, klaffen, sich öffnen, aufblühen, schwellen. sich ausbreiten, sich erheben. p.p. जृम्भित. Caus. जृम्भयति gähnen machen. Intens. जरीजृम्भते sich weit ausbreiten.

उद् sich öffnen, ausbreiten, sich erheben. समुद् dass. वि den Mund aufsperrn, gähnen, aufblühen, sich entfalten, sich erheben, erklingen. p.p. विजृम्भित s. bes.

ज्रयस् n. Strecke, Fläche, Raum.

ज्रि, ज्रयति mit उप hingehen zu.

ज्वर्, ज्वरति heiß sein, fiebern. Caus. ज्वरयति in Fieber versetzen. सम् sich betrüben.

ज्वर m. Fieber, Glut, Hitze, Schmerz.

ज्वरि das Caus. von ज्वर् (g.).

ज्वरित u. ज्वरिन् fieberkrank.

ज्वल्, ज्वलति (°ते) brennen, flammen, glühen, leuchten. p.p. ज्वलित flammend, leuchtend; s. auch bes. — Caus. ज्वलयति u. ज्वालयति entzünden, erleuchten; p.p. ज्वालित. Intens. जाज्वलीति u. जाज्वल्यते stark flammen o. leuchten; p.p. जाज्वलित. — अभि leuchten. उद् auf-, herausflammen. प्र aufflammen, aufleuchten; p.p. प्रज्वलित brennend, leuchtend; Caus. प्रज्वालयति anzünden. सम् flammen; Caus. संज्वालयति anzünden.

ज्वल m. Flamme.

ज्वलन् brennend. m. Feuer (auch ज्वलन o. ज्वलन); n. das Brennen.

ज्वलनसप्रभ feuerartig, glänzend.

ज्वलन्त् brennend, leuchtend; m. Feuer.

ज्वलित (s. ज्वल्) n. das Leuchten, Lodern.

ज्वाल m., आ f. Licht, Schein, Flamme.

ज्वालन n. das Entflammen.

ज्वालिन् flammend.

झ

झंकार m. Geklirr, Gesumm, Getöse.

झंकारित n. dass.; (adj. —° durchtönt, durchsummt von*).

झंकारिन् klirrend, summend, tönend.

झंकृति f. = झंकार.

झञ्झा f. Gebrause (bes. des Windes).

झट्, mit उद् p.p. उज्झटित verwirrt.

झटिति sofort, sogleich, stracks.